

Od XXI. letnika, kjer začenja »Knjigo Slovensko« v 16. stoletju razpravljati, pa do XXV., kjer že tretje leto nadaljuje zgodovino slovstveno v 19. stoletju, dasi to stoletje razpravljajo skoro vsi letniki od IX. do zadnjega, pa tudi kronologiško opisuje pisatelje in njih dela ter se pri že opisanih pisateljih sklicuje na prejšnje letnike.

Ni namen temu spisu obširneje ocenjevati tega ogromnega dela, le reči mo-

ramo, da so za to delo, ki je stalo učnega pisatelja nezmerno truda, profesorju Marnu gotovo iskreno hvaležni vsi prijatelji slovenskega slovstva, ker se v njem točno in verodostojno zrcali podoba razvoja domačega slovstva.

Veri in domovini naši vsikdar sveto služočemu preč. gosp. kanoniku in profesorju Marnu želimo še mnogo let, da razveseli Slovence še z mnogimi plodovi svojega bistrega duha in marnega truda.

Gore Gelboé.

Kralj Akis je zavzdignil meč,
Pridrl nad Savla je besneč:
In vojska šator svoj postavi
Na ezrelomski si planjavi.
Nad Filistejca pelje v boj
Kralj Savel Izraelcev roj.
Ko zre neštetege sovraga,
Zdi nemogoča se mu zmaga.
V nebo zakliče: »Elohim!
Kako naj se spoprimum ž njim?«
A Elohim besed ne čuje,
Ker nepokorščino maščuje —
Proroške vpraša kralj možé:
A ti — in sanje mu molcé.
Maziljenec je Savel božji
In nekdanj zmagovit v orožji;
Pa kar zapustil je Boga.
Bog tudi njega ne pozna.
Kralj k čarodejki gre, ki kliče
Nazaj duhove in mrliče;
Z besedo ostro jo roti,
Naj Samuéla mu vzbudi.
A predno čarodejka čara,
Prikaže se podoba stara:
Sam Samuéel visok in suh —
Pretí, pretí prorokov duh:
»Gorje ti, Savel, kaj počenjaš?
Zakaj od zlobnosti ne jeniš?
Zakaj še mrtvih ne pustiš?
Zakaj iz groba me budiš?«
Proroku toži kralj proseče:
»Nebo mi več ne daje sreče:
Glej Filistejcev vojni roj!
Naj li začenjam ž njimi boj?
Nobén prorok ne vé, ne sanje,
Kakóvo bode bojevanje.
Povej, prišel sem te budit:
Kdo zmagal bo, kdo bo pobit?«

Kralj Izraelovemu rodu
Ne bo več, kdor ni zvest Gospodu!
In jutri bode grozen dan:
S sinovi bodeš pokončan!
In čarodejka se začudi —
Kralj Savel se na zemljo zgrudi — —

* * *

Kako je mrklo jutra svit
Čez góre Gelboé razlit!
In ko se v zori solnce vžiga,
Črn prah z zemljé v nebo se dviga
Izpod bojnikov brzih nog;
Ozračje stresa bojni rog.
Frée po zraku jim pušice,
Kot bile bi selilke ptice.
Ko gre na poldne solnčni žar,
Najhujši bojni je vihar:
In Savlu pada mož za možem,
Sovrag jih kolje z bridkim nožem:
Podrl je strel in meč njegov
Že troje Savlovih sinov —
Spet lok napne sovražji strelec —,
In pade Savel Izraelec —
Tu v ranah s smrtjo se boreč
Natakne se na lastni meč — —
Sinov iz boja več ne čakaj!
Moj Izrael, le plakaj, plakaj! —
Na tleh je z mečem kralj predrt,
In Jonatan junak je strt;
Po tleh so kopja in vojščaki,
Zdrobljeni škiti in junaki — —
Usodne góre Gelboé!
Nezgodne góre Gelboé!
Odsihmal dež naj ne obliva,
In rosa vas naj ne pokriva!
Usodne góre Gelboé!
Nezgodne góre Gelboé!

A. H.

